

{ אז נדברו }

פרשת ויקרא תשפ"ג | לסדר: "ונרצה לו" | גליון מספר: 598

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

לראשונה מביט

'אז נדברו'

לבחורי ישיבות גדולות

בלבד

אי"ה ביום ראשון הבעל"ט ד'
בניסן יערך בבני ברק במסגרת
מצומצמת (בהיכל ישיבת אהבת
אהרן בשעה 8.00 בערב) פנאל ורב
שיח פתוח בענייני ההכנה לימי
הפסח ו'במה זה מתבטא בחיים
שלנו',

נא לעקוב אחרי המודעות...

מספר המקומות מוגבל, נא
לאשר השתתפות
בפלא: 0556728458

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

מכתב גלוי ופומבי עבור השר והפרוייקטור לענייני מירון!!!

נבקש מהגורמים הרלוונטיים... נא להעביר את המכתב הזה ליעדו- לשר לענייני מירון...

ובכן: לקראת ל"ג בעומר המתקרב ובא... אנחנו רוצים להגיש את דרישת הציבור לערוך כבר עכשיו סיומי מסכת נזיר ומערך עידוד ודרבון לקראת תחילת מסכת סוטה... כמו כן היערכות מוגברת של מתחמי לימוד של מסכתות אלו סמוך ונראה לציון הקדוש רשב"י...

מה יש?? מה הקשר?? ובכן: קיי"ל שסתם ספרי רבי שמעון בר יוחאי... ספרי כידוע זה ברייתות של חז"ל על חומש במדבר דברים... ואם שמת לב: במשך החצי השנה האחרונה אנחנו מתמקדים בגופי תורה של חומש במדבר... זה התחיל במסכת נדרים שזה פרשת מטות... וכעת התלבשנו על פרשת נשא... התחלנו עם פרשת נזיר... וכעת מסיימים ומיד מתחילים סוטה... נזיר וסוטה זה שתי הפרשיות המרכזיות בפרשת נשא... (וכדי להשלים את התמונה יצא בהשגחה פרטית שבדיוק בימים האלו שבין נזיר לסוטה.. הרי מגיע כעת א' בניסן ומתעסקים כעת בפרשות הנשיאים... כן... פרשת נשא זו הפרשה הארוכה ביותר בתורה... כמו כן היא גם תמיד הפרשה של חג השבועות... בפרט בשנה זו ששבועות חל ממש בערב שבת נשא...) ואנחנו כעת מוקפים מכל הכיוונים בפרשת נשא!! ומי מנצח על מלאכת בית ה'??

רשב"י!!! הוא מרא דשמעתא של דיבורא דנזיר... דיבורא דסוטה... ואנחנו איתנו בימים אלו כל הזמן... ואכן באמת הסיום של מסכת סוטה הוא ימים ספורים לאחר ל"ג בעומר...

נו... אז בשביל מה יש לנו שר מיוחד שמופקד על ענייני מירון???

מה... באמת נראה לך שזה רק בשביל להגיש לנו את ההגעה לציון?? נו... באמת...

הרי אתה יודע שיש לרבי שמעון בר יוחאי דברים הרבה יותר חשובים... הרבה יותר מהותיים ממבצע חד פעמי שזה להגיע לציון שלו ולחזור... כל מי שקצת מכיר את דרכו של רשב"י מהמשנה ומהזוה"ק מבין שלא זה הנושא... אז מה כן?? אז הנה... כעת בעיצומם של ימי ערב פסח יש לנו סיום על נזיר!!! ומיד אח"כ מתחילים מסכת סוטה... ואתה יודע טוב מאוד איך נראה סיום מסכת ו"ש תחילת מסכת כשמתחילים אותה בעיצומם של הסופג'א של ערב פסח... יש למסכת סוטה את כל הסיבות שבעולם להתחיל אותה על רגל שמאל!!!

אז בדיוק בשביל זה יש לנו שר לענייני מירון!!! שהוא יזכיר לנו שנכון... נכון שעכשיו ערב פסח... אבל אל תשכחו שעוד חודש וכמה ימים מגיע ל"ג בעומר... ואתה תסיים שם מסכת סוטה!!! אתה תוכל להגיע לרשב"י... ולשבת שם בהיכל התורה ולשון את כל ה'ספרי' של פרשת נשא... ו'תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו..."

אז כן!!! הפרוייקטור של מירון וכל הועדה המכינה הולכים כעת לשקוד על הסברה ועידוד לעורר את הציבור לרכוש כרטיסים מראש... כרטיסים של דפים בתחילת מסכת סוטה עוד לפני שיתחיל הלחץ של ערב פסח... או לחילופין לשון שוב ושוב את מסכת נזיר...

ובכן: אנחנו מבקשים מאדוני השר להיערך כבר במעמד הביעור חמץ!!! לערוך שם שלחנות חגיגיים מטעם העיריה לרגל מעמד סיום של מסכת נזיר... כן... כמו שמצינו שהנזיר ביום מלאת נזרו מגלח את שערו ומשלח תחת הדוד... (ויש שיטה בגמ' שהוא עושה את זה גם במדינה ולא רק בביהמ"ק) אז הנה... הסיום של נזיר יערך מול הדוד של הביעור חמץ לעיני כל ישראל... סו"ס רבבות אלפי ישראל ככל הנראה ידחו את הסיום שלהם לערב פסח לטובת הבכורות... ונא לעשות עסק ומצבב מזה... כי... כי מי יזכור בערב פסח לעשות עסק מסיום נזיר והתחלת סוטה אם לא מי שמופקד על היכלא דרשב"י שתורתו אומנותו... אין ברירה אדוני השר!!! אנחנו קוראים לך לעודד את הציבור להתחיל בייתר שאת מסכת סוטה... וגם מי שלא התפנה בימים הטרופים שלפני פסח להתחיל סוטה... לא נורא!! כי מי שידוע... מדף ו' בסוטה יש כמה דפים של אגדות מאוד קלים כך שאפשר בחוה"מ להדביק פער...

בל נשכח שרשב"י הוא המתנגד הגדול ביותר לבין הזמנים!!! כידוע בברכות לה: שהוא הבר פלוגתא של רבי ישמעאל... ורבה אמנם דוחק בתלמידים שלו שילכו בחודש ניסן ותשרי הבייתה כדי לעסוק בפרנסה כשיטת ר' ישמעאל אבל רשב"י לא מקבל את זה!!! אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזרוע בשעת זריעה... תורה מה תהא עליה?? ולכן אצל רשב"י אין בין הזמנים... ואילו אצלנו יש בין הזמנים?? נו... אז אדוני השר לענייני מירון... איך אתה בדיוק רוצה שאנחנו נעלה למירון בעוד חודש?? אשר ע"כ לכל הפחות תשקיע חלק מהתקציב והסמכויות כדי לעודד בכל הכח לכה"פ קביעת עיתים לתורה בדף היומי סוטה...

ואם כבר מדברים על רשב"י... אז בסוף סוטה רשב"י מבטיח בפרק משוח מלחמה: "שמע ישראל" אפילו אין אתם קוראים אלא ק"ש שחורית וערבית אי אתם נמסרים בידיהם... אצל רשב"י זמן קריאת שמע זה עולם ומלואו! לפי רשב"י כיון שקרא אדם ק"ש שחורית וערבית קיים לא ימוש... לפי רשב"י מי שקורא ק"ש ה' מציל אותו מיד האויבים הקמים עלינו... אמנם!!! דווקא ביחס למעוות לא יוכל לתקון, רבי שמעון בן מנסייה אומר שזה קאי על מי שלא קם לק"ש, ואילו ר"ש פליג עליה ואמר: שזה תלמיד חכם שפורש מן התורה... לא ברור כמו מי ההלכה... מה שכן ברור ששתי הנקודות האלו הם בסיכון אצלנו בימי בין הזמנים!!! לזכור זמן ק"ש (שב"ה מתאחר ואין תירוצים) וכמובן לא לפרוש מן התורה... אין היתר בבין הזמנים לפרוש מהתורה... בודאי לא למי שרוצה בעוד חודש וחצי להגיע לרשב"י... תסכים איתנו אדוני השר...

יהודים: מסכת סוטה מ"ט דפים!!! מעלה מיוחדת ללימוד ב"מ ימי ספירת העומר כמובא...

איך להתבטל נכון בעבודת ה'???

יש לי חידה קצת מזעזעת: תאר לעצמך שבישיבה של מעלה היו ניגשים לנשמה של יהודי ומציעים לה שתי אפשרויות: או שתזרז לעולם ותיוולד כמו בן אדם יהודי אבל אתה תהיה מומר... או שבמקום זה תיוולד בהמה... מה עדיף?? ההיולד בן אדם מומר או ההיולד בהמה?? אז הנה מיד בפסוק הראשון של פרשת ויקרא חז"ל מפגישים אותנו עם שני סוגים של אנשים שואינם שומרים תורה ומצוות... הסוג הראשון: **זו מומר להכעיס!!!** וחז"ל דורשים: אדם כי יקריב **מכם** קרבן... **מכם למעט את המומר!!!** היות ומומר הוציא את עצמו מכם לכן לא מקבלים ממנו קרבנות, **אבל!!!** ממשיכה התורה ואומרת: **מן הבהמה** תקריבו את קרבנכם... דורשים חז"ל **מן הבהמה- לרבות יהודי שמעשיו כבהמה!!!** כלומר: מדובר ביהודי שהוא דווקא לא מומר!! הוא לא כופר שיטת... אז מה כן?? סתם מעשיו כבהמה!!! סתם חילוני... סתם אדם שחי כאן ללא ערכים וללא חשבון וללא תכלית... אדם שמעשיו כבהמה דווקא מקבלים ממנו קרבנות... מן הבהמה- אדם שמעשיו כבהמה...

אז הנה: כאן כתוב בפירוש... מה יותר גרוע להיות? האם מומר או בהמה???

התורה מעמידה לנו בפירוש את סולם הערכים... ש-לו יצויר שהאופציה היא או להיות אדם מומר או להיות בהמה של יהודי... עדיף כבר להיות בהמה... הההרהר: **האדם** המומר מורחק מבית המקדש... ואילו היהודי שמעשיו כבהמה אנחנו מאפשרים לו להקריב קרבנות... **כעת בא נתרגם את זה לפרקטיקה:** אם יש לפניך שתי אופציות: או שאני אזרוק את השכל... ואז אני אהיה בהמה אבל בהמה מהסוג היהודי... או שאני לא אזרוק את השכל... אדרבה... אני אהיה בן אדם!! אבל אז אני ח"ו בסיכון להיות חלילה מומר... מה עדיף? עדיף כבר להיות בהמה... ככה לפחות תשאר יהודי ולא תדחה החוצה כמומר,

אבל!!! ההההלו... אדוני היקר: אל תשכח שיש גם אופציה שלישית!!! עד כמה שאתה יכול להתאמץ ולהישאר אדם ולמרות זאת לא להיות מומר... אז תעשה טובה... אל תהיה לי בהמה... תעשה כל מאמץ להיות אדם כי יקריב ו... ומכם!!!! תהיה מכם ולא מומר...

לפי מה הדברים אמורים???

אתן לך דוגמא: בתור בחור עברתי שנה אחת מאוד מאוד קשה... יצאתי שבר כל... הרגשתי לא בן אדם... איבדתי את כל הבטחון העצמי הרוחני שלי... וברגע שהגיע חודש אלול והתקרב יום הדין... הרגשתי שאני לא מסוגל להגיע ליום הדין... זה גדול עלי... אני כבר לא יודע מה אני צריך לעשות... מה לתקן... לא הייתה לי ברירה... ניגשתי לאדם גדול ואמרתי לו: רבה... אני מרים דגל לבן!!! אין לי את הכוחות לקחת אחריות על עצמי ולנסות לזהות מה אני צריך לקבל על עצמי בראש השנה הזה... לכן השנה אני רוצה להיות כבשה!!! כבשה של הצדיק... מצידו שהרב יעשה בי קנין הגבהה או משיכה... העיקר שהרב כעת הרועה שלי... שהרב יגיד לי מה לקבל על עצמי לשנה הקרובה... ואני רוצה להגיע לרבש"ע עם דף מהרב... זה מה שהצדיק אמר לי לעשות... אני כמו בהמה... העיקר לצאת בדימוס... ובאמת הרב אמר לי לקבל על עצמי... הוא אמר ללמוד איהה משהו שלא התחברתי לזה בגרוש אבל עשיתי את זה כמו כבשה... כי כעת לא מעניין אותי כלום... אני לא בן אדם!!!! אני בכקרת רועה עדרו... אז יש לציין שבאמת אותה שנה עברה עלי הרבה יותר בקלות... כי הגשתי מכתב התפטרות... אבל מצד שני הרגשתי קצת... קצת בהמה... הרגשתי חוסר חיבור טוטאלי לעבודת ה' האישית שלי... נתתי לרב להכתיב לי את עבודת ה'... שיגיד מה שהוא רוצה... אני בהמה... ואז חלפה שנה!!! ובמשך השנה חזר לי הצבע ללחיים... מה שנקרא "ויעלני מבור שאון מטיט היוון ויקם על סלע רגלי..." חזרתי להיות בן אדם!! ואז שוב ניגשתי לאותו אדם גדול... והפעם המנגינה הייתה דומה אף שונה... הפעם אני לא רוצה להיות בהמה!! סו"ס להרגיש בהמה זה לאבד את האדם שבי... הפעם הגעתי כמו בן אדם... עם תכנית מסודרת ומתוכננת מה אני חושב שמוטל עלי לעשות בעבודת ה'... דברים שאני צריך לתקן וכו'... וישבתי יחד עם הרב לא כמו בהמה אלא כמו בן אדם והוא ישב איתי יחד והצביע לי מה יותר חשוב ומה פחות... מה יותר מהותי ומה אפשר לשים בצד... (גם בייחס לקבלה שרציתי לקבל... אני הבאתי רשימה של אופציות של קבלות ויחד עם הרב החלטנו על מה ללכת...) הפעם היה פה אדם!!! אדם כי יקריב!!!

יש כאלו שמשום מה בוחרים מהרגע הראשון להיות הבהמה של הצדיק... הבן אדם אפילו לא מתחיל לדבר עם הרבש"ע... אין לו שום עסקים עם הרבש"ע... הוא מיד מתחיל מהתבטלות לצדיק... אני פה בהמה... הכל על הראש של הצדיק... סליחה אדוני... מה קרה?? למה אתה כל"כ מהר מגיש מכתב התפטרות? מילא יהודים רחוקים שבודדו שלנו... במקום שהם יהיו **בני אדם** מומרים... עדיף כבר שהם יהיו הבהמה של הצדיק... הם מגיעים... מחביאים את האיפון בכיס ונכנסים לבקש מהצדיק שיתפלל עליהם... שיעשה תשובה בשבילם... שיתקן בשבילם... ושיקח את כל העבירות שלהם עליו... שיכפר עליהם... שיסבול בשבילם... שיפעל בשבילם... כן... זה טוב בשביל בן אדם שמעשיו כבהמה... בן אדם כזה ארצי ושטחי עדיף כבר שהוא יהיה בהמה של צדיק מאשר שיהיה סתם מומר... אצלו היהדות מתחילה ונגמרת בזה שהוא מגיע פעם בכמה זמן לצדיק... משאיר אצלו את כל הבעיות שלו וחוזר מחוייך הבייתה ויש מקום ביהדות גם בשביל אנשים כאלו...

אבל הההלו אם אתה עובד ה' בן עליה... ויש לך אפשרות להיות אדם!! יש לך אפשרות להיות תלמיד של הרב ולא בהמה שלו... אז הההלו... אל תהיה בהמה של הצדיק... אל תחקה אותם!! הם לא דוגמא אידיאלית... לבא לצדיק ולהפיל עליו את הכל... זה טוב בשביל אדם שעדיף שהוא יהיה בהמה מאשר שיהיה אדם מומר... אבל אם אתה עובד ה' ויש לך אפשרויות להתרומם ולהתעלות ולעשות חשבון נפש ולהיות אדם!!! אדם כי יקריב... אז תהיה בן אדם... תבא לצדיק כמובן עם נכונות ל"כי יקריב", אבל שזה יהיה אדם כי יקריב!! אל תיעלם... אל תמחק... אל תהיה שוונק ובהמה של הצדיק... בעל התניא כבר מבכה את זה בסוף הארצות... שיש כאלו שמגיעים אליו בשביל שיברך את הסוסים שלהם... ובעל התניא כמובן מכלי אותם... מקבל אותם... אבל הוא מבקש בתחינה ממי שמסוגל להיות אדם!!! שישאר אדם... סו"ס עיקר העבודה שלנו זה בחכמה בינה ודעת... צריך פה אדם!!! נכון... שצריך שיהיה "כי יקריב"... צריך נכונות להקריב... אבל בשביל להקריב צריך שיהיה את מה להקריב... צריך להיות אדם!! זו נקודה שמדי פעם צריך לחדד אותה... לא לחקות בכל מחיר את ההתבטלות המוחלטת של יהודים מידי פשוטים... גם אם זה נכון בשבילם וזה הדבר האידיאלי בשבילם!! סו"ס בשביל להיות עובד ה' ולהתרומם צריך אדם כי יקריב ודו"ק...

א' בניסן!!! היום הגדול שחמק לנו...

אני רוצה הפעם להקדיש מאמר על אחד מהימים הגדולים והמקודשים ביותר בשנה שמשום מה נשכח או יותר נכון ברח לנו בין האצבעות... **ליום הזה קוראים א' בניסן!!!**

א' בניסן זה יום גדול בסדר גודל של 'בטח' לא פחות מט"ו שבט או פורים קטן או ל"ג בעומר... רק מה??

אם היה לא' בניסן מזל... אז הוא היה חל נגיד בט"ו בתמוז או בכ"ג טבת ואז באמצע השנה פתאום יום אחד לא היו אומרים תחנון... ואז כולם היו יודעים שזה יום גדול...

דא עקא: שלא' בניסן כנראה 'לא היה מזל...' והוא בדיוק חל בראש חודש שבאלו הכי לא אומרים תחנון... ולא סתם ר"ח אלא זה ר"ח ניסן שבאלו הכי כל חודש ניסן לא אומרים תחנון... וחוף מזה בדיוק מתחיל בין הזמנים ובדיוק האמהות נכנסות ללחץ שהנה... הגיע הר"ח שמכרז על בואו של פסח... (ובדרך כלל בר"ח ניסן יש גם את ריית הפתיחה של המכירות השכונתיות של ערב פסח...) וכתוצאה מזה א' בניסן ברח לנו בין האצבעות... ואף אחד כמעט לא שם לב ולא יודע שהתארך א' בניסן מדורג ביהדות שלנו כאחד הימים הקדושים והמסוגלים ביותר בשנה!!! יום שנטל עשר עטרות!! יום שנאמרו בו כ"כ הרבה פרשות בתורה... רק לשבר את האוזן: יש לי מנהג בא' בניסן לקרא את כל הפרשות שנאמרו בתורה א. ביום זה. ב. או שנאמרו על היום הזה... אני

תמיד מתחיל לקרא את הפרשיות האלו ואני אף פעם לא הצלחתי לגמור!!! לא הצלחתי ביום אחד לסיים לקרא את כככל הפרשיות שנאמרו בתורה בייחס לאותו יום... רק שתבין: מדובר בקרוב לשלוש מאות פסוקים בתורה!! שנאמרו רק בייחס ליום זה!!! רוצה רשימה?? בבקשה... דבר ראשון: מה שכתוב בגמ' גישין: אמר רבי לוי **שמונה פרשיות** נאמרו ביום שהוקם בו המשכן, אלו הן: א. פרשת כהנים ב. פרשת לויים (בתחילת בהלכות) ג. פרשת טמאים (פסח שני, ויהי אנשים אשר היו טמאים) ד. ופרשת שילוח טמאים. ה. ופרשת אחרי מות (כל עבודת יוה"כ) ו. ופרשת שתויי יין ז. ופרשת נרות ח. פרשת פרה אדומה... עד כאן בסדר?? חכה... זה רק ההתחלה... אל תשכח שפרשת 'החודש הזה ראש חודשים', זה גם נאמר ביום א' בניסן (כל מה שקראנו במפסיר של שבת האחרונה). חוץ מזה פרשת דגלים נאמרה גם בא' בניסן (כי אם נאמר שילוח טמאים חוץ ל' מחנות, ע"כ נאמרה פרשת מחנות) חוץ מזה פרשת 'ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן' כולל השש עגלות צב כולל קרבן נחשון בן עמינדב... כל זה גם כמובן נאמר ביום א' בניסן... עכשיו: חוץ מזה: ה-38 הפסוקים האחרונים של פרשת פקודי (שקראנו בשבת האחרונה) זה ציווי על א' בניסן... ואחרון אחרון חביב: פרשת 'ויהי ביום השמיני' מתחילת הפרשה עד ששי... כמובן נאמר בא' בניסן... רגע... נזכרתי בעוד משה... בפרשת שקלים שהרי ביום א' בניסן התחילו לתת מתרומה חדשה וגם פרשת פיטום הקטורת... פיטום הקטורת נעשה והתחדש מידי שנה בא' בניסן... ורגע... נזכרתי בעוד משה... במעשר בהמה שא' בניסן הוא אחד מג' גרנות עכ"פ מדברגן...) כעת אני משאיר לך לחשבן כמה קרבנות הוקרבו ביום הזה... קרבן נחשון, פלוס ראש חודש, פלוס קרבנות דיום השמיני... המדרש רבה הכי ארוך בתורה זה על הפסוק "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן..." המדרש מפליג מאוד במעלת וקדושת יום א' בניסן... שעליו נאמר: "צאינה וראינה בנות ציון... ביום חתונתו- זה קבלת התורה וביום שמחת לבו זה א' בניסן... בקיצור: מדובר ביום מאוד מאוד גדול ונשגב!!! יום שבו התכפר לעם ישראל חטא העגל... ואם כבר ביום י"ז בתמוז אנחנו זוכרים לצום על חטא העגל... אז מותר לנו לדעת שביום א' בניסן נכנס הסגור שלקח ע"ע את חטא העגל... ונכנס עם עגל בן בקר וכיפר...

ואני אגלה לך סוד: חז"ל אומרים שכמו שאורח שמגיע לביקור מאמריקה... מקובל שהוא לא מגיע בידיים ריקות אלא מביא מתנה... כך מצינו אצל יעקב שכשהוא בא אצל פרעה... הוא גם בירך אותו... על אותו משקל: מיד אחרי מתן תורה הקב"ה שלח רמז לישראל... תבנו מהר את המשכן... כי כדאי לכם... כי "אבא אליך וברכתך..." כשאני אופיע בא' בניסן אני אגיע "טעון ברכות..." בקיצור: א' בניסן הוא יום "טעון ברכות"!!!!

מה הפלא שא' בניסן הוא יום כ"כ גדול... זה יום שהתעוררו בו המון השפעות... אבל!!!!!! ההשפעות התחילו דווקא מלמטה...

לא!! זה לא כמו כל הימים הקדושים האלו שמושפע שפע רב **מלמעלה** ולא נותר לך אלא לשבת מול קוגל ולתופף על השלחן ולשיר "ועל ידי זה יושפע שפע רב..." והנה... יש הצפה של שפע...

לא!!! הפעם זה השפעות מסוג אחר! זה השפעות שהתחילו מלמטה...

מישהו פה הסכים להשפיע שפע **ממטה למעלה**... היה פה את אהרן הכהן שהסכים לבטא כזו נאמנות גמורה לה'... היה פה נחשון בן עמינדב שכל ההולך ילך שלו זה ליזום... להקדים את ה'... לא לחכות שיושפע שפע רב מלמעלה... לא!!! הוא מתחיל... הוא היוזם...

ואח"כ... אחרי שהושפע שפע מלמטה... כעת נפתחו השמים והושפע שפע אינסופי של ברכות מלמעלה... נו... כעת אתה מבין למה א' בניסן... למרות שהוא יום כ"כ גדול למה הוא עדיין רחוק מלהיות פופולרי??

אנחנו אוהבים יום של ברכות וישועות שאתה מתיישב על המדרכה... עם כובע הפוך... ואתה משלב ידיים... והנה יורד עליך גשם של מטבעות...

אז זהו שלא!!!! א' בניסן זה לא יום מהסוג הזה... א' בניסן זה יום ששייך לאהרן הכהן... לנחשון בן עמינדב... שלא חיים על השפעות מלמעלה... לא בונים על זה... ולא מחכים לזה... אדרבה... אנחנו פה בשביל להשפיע השפעות מלמטה למעלה... (מה שנקרא "מים נוקבין" מים נקבות... ואד יעלה מן הארץ ורק אז והישקה) אנחנו לא משלבים ידיים ומחכים שהקב"ה יחייך אלינו... אדרבה... אנחנו משתדלים להקדים אותו ולקפץ למים רגע לפני שהוא שולח את החיין...

א' בניסן זה לא יום של הבטחתי ונושעתי... אדרבה... א' בניסן זה יום של הבטחתי בלי שום תנאים!!! רבש"ע: אני עבד שלך בכל מצב!!! אני נאמן אליך יתברך בין אם אני אקבל פידבק ובין אם לא...

כן... יש פסוק מפורש שכולנו שרים אותו... "מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור..." יש פה שאלה... תנחש מי שואל את השאלה הזו??

לא תאמין מי... נחשון בן עמינדב!!! נחשון קופץ למים... הוא בכלל לא בונה שהקב"ה יעשה איתו נס... הוא קופץ כי ה' ציווה "דבר אל בני ישראל ויסעו..." אני הולך אחרי ה' בכל מצב... ולכן אני קופץ... אבל הופה!!! רק קפצתי למים... ופתאום "הים ראה וינוס..." נחשון בן עמינדב מופתע... "מה לך הים כי תנוס?" מי דיבר על זה... אני קפצתי לים כי ה' ציווה אותי!!! מבחינתי זה שהים ראה וינוס זה מחוץ לתכנית... **הנה לך א' בניסן!!! זה נקרא תורה שבעל פה!!!**

כי משה רבינו שמייצג את התורה שבכתב... משה רבינו בתור העומד מצד החתן כן צריך להבטיח הבטחות... התורה שבכתב מלאה בברכות שמגיעות לצדיקים וקללות שמגיעות לרשעים... ע"פ תורה שבכתב מי שצדיק מגיע לו אך טוב וחסד... ולא תהיה

מישהו שמורכב משנים... יש את האמירה מצד החתן... ויש את הנכונות מצד הכלה... הקב"ה מציידו מוכן להוציא אותנו ממצרים... ואשא אתכם על כנפי נשרים... **נו... והכלה... מה היא מוכנה לעשות???** האם גם היא מוכנה לבטא נכונות? פה זה כבר תורה שבעל פה!!! זו משהו שמוכרח להגיע מיוזמתה של הכלה... לכן זה נקרא תורה שבעל פה... הקב"ה יכול לקרוע את הים... יכול לזרוק אותנו למים... **אבל האם גם אנחנו מוכנים לקפץ בשבילו למים???**

הנה לך ביום הראשון הקריב נחשון בן עמינדב!!! ---

אבל זה לא מתחיל מנחשון בן עמינדב... יש מישהו שהקדים אותו... אהרן הכהן!!! יש לנו שני אחים... משה ואהרן!!! משה הוא השושבין של החתן... הוא מייצג את הקב"ה... משה הוא מוסר התורה-**שבכתב!!!**

לעומת זאת אהרן הכהן הוא העומד מצד הכלה... אהרן הכהן מקושט ביום זה בשמונה בגדים ונכנס לאוהל מועד כמו כלה באפיריון... וגם לאהרן הכהן יש מה לומר ביום הזה!!! כמו שמשה רבינו העומד מצד החתן- כמו שהוא מוסר לנו ביום הזה מאות פסוקים בתורה שבכתב... הרי גם הכלה מתבטאת ביום הזה... ואיך?? איך אהרן הכהן מתבטא??

בעיצומה של החתונה... לפתע פתאום אהרן הכהן מאבד שני בנים יקרים... שכל ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'... בעיצומה של חופה הכלה עוברת מול החתן שלה חוויה נוראית... חוויה של אובדן שעלולה לגרום לכלה רגש של כעס ומרמור מול החתן... אבל לא!!! וידום אהרן!!!

הכלה נשארת בנאמנות מוחלטת מול החתן!!! לא שואלת שאלות... לא מפנה עורף... לא עושה ברוגז... לא מתמרמרת... וידום אהרן!!!

על זה אהרן הכהן לא קיבל שום ציווי!!! ה' לא אסר עליו לבכות... ה' לא אסר עליו לבטא כאב ומרמור... שתבין: אהרן הכהן הצטווה המון ציוויים ביום הזה... לרחוץ ידים ורגלים... להקריב עגל וכבש... לאכול את המנחה... לשחוט את החטאת... וכו' וכו' וכו'... אהרן הכהן עושה את כל מה שהוא הצטווה... יש דבר אחד בלתי צפוי... לא דיברו עליו... זה לא היה מתוכנן מראש... פתאום כזו סתירת לחי בעיצומה של השמחה... ואהרן הכהן עומד מול מתו שמוטל לפניו... ואף אחד לא אוסר עליו לפרוץ בבכי כמו אב שכול ולכל הפחות כמו כל בית ישראל שיבכו את השריפה... (לכל הפחות כמו כל יהודי שהזוה"ק מצווה אותו לבכות בקריאת התורה של יום כיפור על מות שני בני אהרן...) אבל אהרן הכהן מייצג את **התורה שבעל פה!!!**

וידום אהרן!!! כאן!!! כאן ירדה לעולם התורה שבעל פה במובן הפנימי שלה!!! דפוס נכונות ונאמנות שלא כתובה בתורה... ולמה זה באמת לא כתוב בתורה?? **כי זה לא יכול להיות כתוב בתורה...** כזה ציווי לא יכול להציע מציודו של הקב"ה... אי אפשר לצוות יהודי: תאהב אותי ותהיה נאמן אלי... נאמנות זה משהו שחייב להגיע מהאדם עצמו... וזה מה שקורה בא' בניסן! זה היום הגדול של אהרן הכהן! של נחשון בן עמינדב

החיזוק הגדול והנפלא- מיוחד לא'

בניסן!!!

(המשך-) האמת היא ש-די מוזר לי איך כל קופות הצדקה לא שמו לב ליום המסוגל הזה... עכ"פ לבנתיים לא ידוע לי על שום עריכת תפילה מיוחדת ביום א' בניסן שהוא היום שעליו נאמר שהוא יום "טעון ברכות"!!!

מוכרחים לומר ש... שכנראה... כנראה אם כמעט אף אחד לא יודע שזה יום גדול... כנראה שזה באמת באמת יום גדול...

עכ"פ האר"י הקדוש בפיטו "יום זה לישראל" מזכיר: רצה תפילתי כמו קרבן נחשון!!! רואים שהיום של קרבן נחשון זה היה יום רצוי מאוד...

ובכן: תכל'ס... למאי נפקא מינה???

יופי... הסברתי לך וישכנעת אותי שיום א' בניסן הוא יום גדול מאוד... נו תכל'ס... **מה אני עושה עם זה???** **לאן אני לוקח את זה???**

אז דבר ראשון: כבר מצינו בגמ' ביבמות: "הא קמשמע לן דעת רצון מילתא היא"!! עצם הידיעה שיש זמן מסוים שהוא עת רצון... הוא מידע נחוץ שיש מה לעשות איתו... כלומר: יום שיש בו עת רצון הוא יום מסוגל... ולא רק לישועות... אלא הוא גם יום מסוגל להתחיל בו כל מיני דברים טובים וחשובים על רגל ימין... (וזה עוד חוץ מ-"ואני תפילתי לך ה' עת רצון" שחז"ל לומדים מכאן שיש טעם לחזור אחר עת רצון, וגם מי שלא מתפלל עם הציבור, לפחות ישתדל להתפלל בשעה שהציבור מתפללים מדין עת רצון עיין ברכות ז: ח.)

אבל מעבר לזה!!! יש פה נקודה הרבה יותר עמוקה!!! שאם תבין אותה... אתה פתאום תבין למה אף אחד לא עושה עסק מהיום הזה למרות שהוא יום כ"כ גדול... הסוד הצבאי של א' בניסן...

שהיום הזה מייצג את התורה שבעל פה!!!

כן. דווקא יום כזה שכ"כ הרבה תורה שבכתב נאמרה בו מפי הגבורה... למרות זאת דווקא היום הזה הוא יום שבכל מהותו ופנימיותו מייצג את התורה שבעל פה... **מה אני מתכוין כשאני אומר תורה שבעל פה???**

לדוגמא: נתחיל מהקל לכבד... א' בניסן זה יום שבו הקריב **נחשון בן עמינדב**... כידוע: נחשון בן עמינדב הוא סמל ודוגמא לדורות!!! ל-מה?? ליזומה!!! יזומה שמגיע מלמטה... נחשון בן עמינדב הוא הראשון שקופץ לים... הוא יוזם!! הוא לא מחכה שיגידו לו... הוא לא מחכה שמישה רבינו יזרוק אותנו לתוך המים... הוא לא מחכה שהים יקרע וזא אני ארגיש מספיק בטוח להיכנס... לא!!! נחשון בן עמינדב מקדים!!! הנה לך תורה שבעל פה במובן הפנימי שלה!!! תורה שבכתב מייצגת את העומד מצד החתן ואילו תורה שבעל פה מייצגת את העומד מצד הכלה...

לא לחינם יש לנו תורה שבכתב ותורה שבעל פה... כי במתן תורה היה קידושין... וברית נישואין זה

להם לקדש אותם לכהן לי... ושם כבר הכל מפורט
לפרטי פרטים מה צריכים לעשות בימי המילואים...

ואז לפתע מגיע השלב המעשי!!! אם זה בסוף
פקודי ובעיקר בפרשת צו שכעת הגיע שעת
מעשה... ואז לפתע מתעוררים כל מיני שינויים
והריגות ממה שנכתב בפירוש בפרשת תצווה... שים
לב: השינוי נעשה מיניה וביה!! אותו משה רבינו
שמסר לנו על פי הגבורה משהו אחד... כעת הוא
עושה כל מיני שינויים כביכול שלא נאמרו לנו מפי
הגבורה... ועל כל שינוי כזה יש חותמת ופלומבא
שנקראת: **כאשר ציווה ה' את משה!!** (כידוע: כל מקום
שכתוב "כאשר ציווה ה' את משה..." זה אומר שיש שם איזה שינוי
מסוים ממה שנכתב... ולכן יש שם חותמת נוספת... אישור מפי
הגבורה שאכן למרות שזה לא כתוב הרי זה ציווה ה'... אגב: ניסית
לספור בשבוע שעבר כמה פעמים כתוב בפרשת פקודי "כאשר
ציווה ה' את משה...")

וכאן!!! ירדה לעולם תורה שבעל פה- **שהיא**
דאורייתא גמורה... (כלומר: מה שנקרא הלכה למשה מסיני
ודרשות חז"ל שזה דאורייתא גמורה למרות שלא נכתב בפירוש
בתורה) עצם זה שמשה רבינו מוסר לנו תורה
מפורשת!! ואח"כ הוא מורה לנו משהו נוסף או
שונה והתורה מסכימה על ידו... זה היה מטרת
ההתקלות בימי המילואים ש"ותקהל העדה אל
פתח אוהל מועד..." כדי ש"ויאמר משה אל העדה:
זה הדבר אשר ציווה ה' לעשות!!" "דברים שתראו
שאני עושה לפניכם, ציוויו ה' לעשות!!" (לשון
רש"י)

ואת זה משה רבינו מראה לעם ישראל לאורך כל
שבעת ימי המילואים... ואז מגיע גולת הכותרת...
בסוף יום השמיני... בסיום כל העבודה... ממש ממש
בסוף... אז לפתע ישנה פרשה מסתורית... התורה
משתפת אותנו ברייעד ומשא ומתן סוער בלומד"ס
בין משה רבינו לאהרן הכהן...

ואת שעיר החטאת דרוש דרש משה והנה שורף...
ויקצוף... משה רבינו מוסר שם שיעור כללי שלם...
למה עשיתם ככה? אולי כי... כי ככה וככה קרה...
ואם לא ככה... אז אולי בגלל שככה וככה... בקיצור:
משה רבינו רוצה להבין טכנית מה קרה פה... למה
החלטתם לשרוף? ומה שהכי תמוה: שהתורה
משתפת אותנו בכל המשא ומתן... איך שמשה רבינו
שולל את הסיבה הזו ואת הסיבה הזו... איפה ראינו
כזה דבר???

אלא שהסיפור הוא: שכל הויכוח שם הוא בדברים
שלא מפורשים בתורה אלא נלמדים מאחד מי"ג
מידות שהתורה נדרשת בהם... וגם הויכוח מסתיים
בזה שאהרן הכהן עונה למשה רבינו... שהוא דן קל
וחומר ממעשר שמהסיבה הזו אסור לו לאכול
אונן!!!! והתורה מסיימת ואומרת: וישמע משה
וייטב בעיניו!! ובמילים האלו מסתיימת חנוכת
המשכן... מה כתוב בארבעה מילים האלו??

משה רבינו מוסר התורה!! שומע קל וחומר מאהרן
הכהן... וייטב בעיניו!! משה רבינו מקבל את זה!!!
וכאן ירד לעולם תורה מפורשת שכתוב בה בפירוש
שיש כזה דבר בבית המדרש שאהרן לומד קל וחומר
ומשה רבינו מקבל את הק"ו... וייטב בעיניו וזה נהיה
דאורייתא!! בזה הסתיים והסתכם הקמת המשכן...
בחקיקה של הכח שנקרא תורה שבע"פ ודו"ק.

ורגיש... אבל זה משהו שלא יכול להגיע מצידו... אל
תצפה ממשהו שמייצג אצלך את ה' שיגיד לך את
זה... זה חייב להגיע ממך!! ומי שמקשיב למעיים...
מעו המו עליו!!! אני מבין שה' מזמין אהבה... ה' מזמין
נכונות ונאמנות ללא תנאים... וזהו!!! זה א' בניסן... אל
דאגה... מיד אחרי א' בניסן העניינים מתגלגלים
במהירות... פתאום המזג אויר מתחלף... והאדים
שעלו מלמטה למעלה... פתאום מתהפכים לעננים
מלאים בגשמי רצון וברכה ונדבה... בעזה"ש העניינים
יסתדרו ועוד יתקיים אבא אליך וברכתך... ה' מגיע
טעון ברכות... ועוד ששון ושמחה ישיגו ונס יגון
ואנחה...

אבל!!! אבל מי הקדים??? מי ניצח בתחרות?? האם
תוכל לציין בסיפוק ולהגיד לרבש"ע: נכון ה'... הושעת
אותי וחייבת אלי בסוף... אבל אני הקדמתי אותך...
אני הייתי נאמן אליך עוד לפני שחייכת... אני הייתי
אחד איתך עוד לפני שזה נהיה הכי משתלם בעולם...
אני הסכמתי ללכת אחרך עוד לפני שהארץ הייתה
זרועה... לכתך אחרי במדבר!!!

נקדמה פניו בתודה!!! **להקדים** את ה' בתודה... רגע
לפני!!!

בניסן עתידים ליגאל... מי יודע מה ילד יום... יתכן
שאוטוטו ה' מופיע טעון ברכות ובבת אחת "ואמרת
ביום ההוא אודך ה' כי אנפת..." אבל יהיו אנשים
שיוכלו להגיד בנימה מנצחת: ה' הקדמתי אותך!!!
הייתי נאמן אליך עוד לפני שהבנתי... והיו כאלו
שיזכרו רגע אחד אחרי וחבל... אל דאגה... יהיה טוב!!!
השאלה מי יזכה להקדים נאמנות לה'!! את זה אנחנו
רוצים להרויח בא' בניסן...

להחליט שאני שמח עם ה' בכל מצב!! נאמן לה' בכל
מצב!! מה שיהיה ומה שלא יהיה... די להציב לה'
תנאים... די להציב לה' תאריכים... די ולבדוק את ה'
ולתלות את כל היידישקייט לה' על כרעי התרנגולת
שרק אם הוא יעמוד בציפיות שלנו רק אז אנחנו
נאמנים אליו... די שוב ושוב להעמיד את כל
היידישקייט שלנו על כל מיני תקוות... בא נחליט
שאנחנו אוהבים את ה' בכל מצב... מה יקרה אח"כ??
בא נשאיר את זה פתוח... בא לא נגלה מה ה' מוכן
לעשות בשביל מי שמוכנה להיות כלה נאמנת שלו...
בא נשאיר את זה בסוד כדי שזה לא יכנס לעוד אחד
מרשימת הסגולות... אז הנה... זה השיעורי בית של א'
בניסן...

להשלמת העניין... למי שמעוניין:

עד כאן הזכרתי שא' בניסן הוא יום קבלת תורה שבעל
פה... והיצגתי את זה בעיקר מהזווית הפנימית של רוח
הדברים ומה שאירע באותו יום... אבל למעוניינים...
גם על דרך הפשט!! היה ביום הזה מפגן של מסירת
תורה שבעל פה... ואיפה זה הגיע לידי ביטוי??

כידוע: יש לנו שתי פרשות מקבילות: פרשת **תצווה**
ופרשת **צווי**

פרשת תצווה זה השלב שמשה רבינו מוסר לעם
ישראל את כל סדר העבודה "וזה הדבר אשר תעשה

משכלה בארצך... ולמען ירבו ימיכם ובני בניכם...
וברגע שיש הסתרת פנים ופתאום רואים צדיק כמו
אהרן הכהן שמשכל שני ילדים... מתעוררת שאלה:
מפני מה צדיק רוע לו?

ועל זה משה רבינו לא מקבל תשובה מה'!!! למה?
כי זה כבר תורה שבעל פה. "שתוק שכך עלתה
במחשבה לפני..." זה כבר ביטוי של העומד מצד
הכלה... כאן מגיע אהרן ומוכן להביע נאמנות לה'
למרות הכל...

זו העבודה וההשפעה שמוטלת עליו להשפיע ביום
א' בניסן!!!

להיות מוכנים להיות נאמנים לה' בכל מצב!!! כן...
אמנם סו"ס אנחנו אנשים נורמליים... ואנחנו לא
מתעלמים ממשאלות הלב שלנו... לכל אחד
מאיתנו יש רצונות ואנחנו מתפללים עליהם ומקוים
ומייחלים שה' ישמע את תפילתנו... אבל ההלו...
עד שהישועה מגיעה... איך אתה בוחר לחיות
עם ה'?? האם אתה בוחר לחיות בברגוז... ה'...
למה?? למה הישועה מתעכבת אצלי? הרי אני בן
תורה ואני נותן מעשרות ואני עושה הכל... ובכל
זאת העסק תקוע... למה?? למה?? מי שחי במרמור
כזה זכותו!!! בתורה שבכתב אין איסור להיות
ממורמר על גזירת ה'... לא יכול להגיע פניה מצידו
של הקב"ה: בני יקירי... תהיה נאמן אלי בכל מצב...
גם אם אני לא מספק את התוצרת ולא עומד
בציפיות...

כזה דבר לא יכול להגיע מלמעלה!!! זה לא יכול
להיות תורה שבכתב!!!

כזה דבר יכול להגיע רק מתורה שבעל פה!!! אל
דאגה... הישועה תגיע... ה' לא יעזוב את חסידיו...
אבל עד אז... לבנתיים... כל זמן שעדיין העסק
תקוע... כעת זה עניין שלך ואתה תבחר האם אתה
מעוניין להיות נאמן לה' ולשמוח איתו ולהיות אחד
איתו בכל מצב...

אל תצפה שזה יגיע מלמעלה... ואני מודיע לך
מראש: גם אם תלך לכל הפועלי ישועות ותשלח
קוויטלאך לכל הצדיקים... אף אחד לא יגיד לך:
תקבל באהבה ותסכים לשמוח עם ה' בכל מצב...
ולמה אף אחד לא יגיד לך את זה?? כי כשאתה מגיע
לצדיק... אתה מגיע אליו בתור איש של ה'... איש
שמייצג את ה'... ולכן הוא מצידו לא יכול להגיד לך
את זה!!! כי זה לא יכול להגיע מלמעלה... (יעקב אבינו
פעם אחת עשה את זה לרחל ואמר לה: התחת אלוקים אני והוא
נתבע על זה... כך עונים את המעוקות??) אבל מלמטה!! ורק
מלמטה!! אתה מצידיך יכול לקבל החלטה... נכון...
הצדיק הבטיח... איחל... בירך... מתפלל... עודד...
ובהחלט התעודדתי וה' יעזור שתגיע הישועה...
אבל אבא שבשמים... שתדע לך: אני איתך בכל
מצב!!!

זו פניה שיכולה להגיע רק מצידך!!! והקב"ה מחכה
לקריצה הזו!!! ואין מי שיגיד לך את זה... כי שוב: זו
תורה שבעל פה!! זה צריך להגיע מלמטה... על זה
נאמר: "דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו..."
המעיים!!! המעיים מזהות את המסר שכתב כאן!!
כשאנחנו רואים כל מיני התמודדויות שיש היום...
ישנה תחושת בטן עמומה שה' רוצה משהו אבל
הוא לא מדבר... ה' מצפה למשהו מאוד עדין

המשפחה התפלגה כתוצאה ממחלוקת... אבל לא מהסוג העצוב... (משוחזר)

השנה יכול להיות שתהיה היסטוריה במשפחה שלנו... יתכן שיהיה פילוג!!! המשפחה תתחלק לשתי קבוצות... כבר שנים שכל המשפחה עושים קרבן פסח משותף. יש לנו ב"ה משפחה ענפה... סבא זכה להעמיד 11 ילדים... וכל אחד מהם בעצמו הקים משפחה עם שבע סמונה ילדים... ומידי שנה כולנו עולים לישראלים... 80 נפשות במספר... וסבא הוא ראש התבורה... ומתמנים כולם על קרבן פסח אחד...

וזה לא פשוט... 80 איש על קרבן פסח אחד??? זה קצת מליחץ... כי מדובר בסה"כ בכבש בן שנה... וכמה בשר כבר יש בו... ולחלק אותו ל-80 איש באופן שיהיה לכל אחד כזית מובטח!!! זה קצת מליחץ... אז מידי שנה סבא הופך את העולם ומשיג כבשים יקרים מאוד מהזן היחודי של "מואב..." שהכבשים שם הם רחבים ושמונים מטבע ברייתם... (משם הלשכה לוקחת אילים וכבשים לעבודת הקרבנות... עיין מנחות פז. מביאים כבשים שרחבם כגבהם) לכולם ברור שיום אחד נצטרך להתפלג... אבל סבא מצידו עושה הכל כדי לעכב את זה...

אבל השנה ככל הנראה הפילוג יתרחש לראשונה!!! אבל דווקא מזוית בלתי צפויה לחלוטין...

מה קרה??? יש לנו במשפחה ב"ה נציגות גדולה ומכובדת של שלושים בחורי ישיבה... שלומדים בישיבה גדולה... ומה שיצא זה ששנים עשרה נכדים הלכו ללמוד בבני ברק בישיבת רבי עקיבא... ועוד עשרה נכדים גלו למקום תורה והלכו ללמוד בישיבת ר' יוסי הגלילי... ועוד שמונה נכדים לומדים כעת בישיבה של רבי ישמעאל...

והנה!!! מתקרב פסח... כל הנכדים נפגשים... ו... והם כבר לא ילדים קטנים... (פעם הם היו משחקים פה ברחובות ירושלים... הם היו מחפשים איזה חוצניק שיתן להם לחמי תודה... או הולכים לשוק לראות את העקשן של פדיון מעשר שני בגני' ה' תגרים... אבל כעת-) הם כבר בחורי ישיבות והם שקועים עמוק בעסק התורה... וכל פעם שהם נפגשים מתחיל עקשן גדול בלימוד... כל אחד מעדכן מה חידוש היה בבית המדרש שלו... איזה כלל ופרט נדרשו... ואיזה גזירה שווה מוכנה מצד אחד התמנה כדי לאפרכו... הבחורים מישיבת ר"ע מגיעים ומספרים את התילים של הלכות העדכניים ש"ר"ע דרש על קוצו של י"ד... והבחורים מישיבת ר' ישמעאל מעדכנים עוד שלושים מימרות חדשות מתנא דבי ר' ישמעאל... והבחורים מישיבת ר' יוסי הגלילי... מספרים את כל ה"שואלים ודורשים" שהגיעו על שולחנו של ר' יוסי הגלילי רק בשבועיים האחרונים... והריתחא דאורייתא בעיצומה... **וסבא יושב במרכז והודדים סביבו והם מנצחים ביחד על המקהלה**... זה לא צחוק!!! יושבים פה אריות... סבא זכה עוד להשתתף ב"פרקא" אצל רבי יוחנן בן זכאי... הדוד הגדול זכה עוד ללמוד אצל רבי אליעזר הגדול... והשני למד אצל שמואל הקטן... ושלושת הודדים הנוספים זכו להיות תוכם וכברם והם התקבלו לישיבת רשב"ג... (ומעניין לציין: יש לנו דוד אחד שהוא תלמיד מובהק של בן תימא... והמשמעות היא: שאם ערב פסח חל בשבת הוא בורח לדרך חוקה ולא מגיע לירושלים... ולמה? כי הרבה שלו סובר שהגיאת י"ד דוחה את השבת... והיות ולא קטנין כך לדינא אז כל התלמידים פורשים לדרך חוקה כדי לא להתחייב בקרבן שהם לא יוכלו להקריב אותו...) ותחשוב שכל אלו בשילוב הנכדים שנמצאים בישיבת ר"ע... ורבי יוסי... **השילובים**

המנצחים האלו גורמים פה תסיסה אדירה!!! כל דרשה שנזרקת פה לחלל האויר מתלמידי ר"ע... נתקפת מיד בההוא מיבעי ליה... ואכתי מיבעי ליה... וההוא לא אצטרך... ואל תשאל... יש לציין שהשפחה כנענית החדשה שהסתובבה בבית...

היא כ"כ נבהלה מהיוכחים... היא פרצה בכבי ורצה מהר לגינה... ואמרה לאמהות... אל תשאלו... יש שם צעקות... הם רבים... עוד מעט זה גיע למכות... הם צחקו ואמרו לי... תרגעי... חכי בסבלנות... ככה זה תלמידי חכמים... נעשים כאויבים זה לזה בהלכה ואינם זדים משם עד שנעשים אוהבים זה לזה... עד הלילה את תראי שהכל ירגע... ואכן אל דאגה... כמה שהיכוח היה סוער עד לב השמים... אבל... בסופו של יכוח נשארנו בני דודים... ועוד ישבנו יחד באותו ערב סביב שולחן אחד עם כמו פומליות שלקוחות ממעות מעשר שני... ואכלנו מפריה ושבענו מטובה ונשארנו אוהבים... כאיש אחד בלב אחד...

אבל השנה נפל דבר!!!!!! ה-10 בחורים מישיבת רבי יוסי הגלילי הגיעו השנה ברוח קרבית עם חידוש עצום של הרבה ר' יוסי הגלילי... שדם הפסח בזריקה על קיר המזבח ולא בשפיכה על יסוד המזבח כמקובל (מדכתיב גבי בכור "את דמם תזרוק... דמו לא נאמר אלא דמם לרבות פסח פסחים סד:!!!) מיד הבני דודים מישיבת ר' עקיבא הזדעקו... מה פתאום... הרבה ר"ע יליף מקרא ד"דם זבחיך ישפך" שדם קרבן פסח הוא בשפיכה!!! ולא בזריקה... ואז התחילה שם מלחמת עולם... זה לא צחוק... זה נפקא מינה מעשית מאוד לקרבן פסח הקרוב... זה דוחה מפה וזה מביא ראייה משם... **ותכלס... מה יהיה פה??? יש** כאן יכוח אמיתי למעשה!!! יש כאן עשרה נכדים שתובעים... אנחנו רוצים קרבן פסח שדמו יתן בזריקה... לפי הרבה שלנו ככה הדין! ככה הקרבן צריך להיקרב!!! ומאיך שאר הנכדים טוענים לא פחות בתקיפות... אנחנו רוצים דווקא קרבן פסח שדמו יתן בשפיכה... ולא בזריקה... ומה יהיה??? תכלס... אנחנו משפחה אחת!!! היינו רוצים להקריב קרבן פסח אחד!!! אבל הפעם יש פה שני צדדים שאי אפשר לרצות את שניהם...

אז ככה: המשפחה התחלקה לשתי מפלגות: ה-12 התלמידים של ר"ע... כל אלו רוצים קרבן פסח **דווקא בשפיכה**, ואילו ה-10 תלמידים של רבי יוסי הגלילי רוצים **דווקא בזריקה**. (ואז התחילו ניסיונות הגישור... נתנש מי נכנס לתמונה בתור מגשר??? התלמידים של ר' ישמעאל... מה יהיה הרבה שלהם- רבי ישמעאל... הוא סובר מצד אחד כמו ר"ע שדם הפסח בשפיכה... אבל הוא גם סובר שהניתיים בזריקה שנתנו בשפיכה יצא... סמילא: הבני דודים מישיבת ר' ישמעאל ניסו למנוע ברגע האחרון את הפיצול והם טענו לבני דודים מישיבת ר' יוסי... שנתנו סוברים שצריך זריקה... אבל זה לא אומר שזה מעכב!!! **אבל לא!!!** כאן הגיע תורם של תלמידי ר"ע שנזדעקו... לא!!! הרבה שלנו ר"ע חולק על רבי ישמעאל בדף האחרון של מסכת פסחים (קכ). והוא סובר: "שלא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו..." ומי שסובר שצריך **זריקה** לא יכול לעשות **שפיכה**...) ותכלס: למרות הניסיונות לאחד את המשפחה... ככל הנראה בשנה הזו... המשפחה אכן תתפלג... **מה יש?? מחלוקת!!!** אבל לא... חלילה... זה לא המחלוקת מהסוג העכור שאנחנו מכירים שזה מוליד פילוג עם אוירה טעונה... **לא!!! זו מחלוקת לשם שמים... מחלוקת לאמיתה של תורה**... מחלוקת טהורה סביב הזאת הדם!!! כל אחד רוצה וצריך לנהוג כדעת רבו... סבא אמנם דעתו נוטה כדעת הנכדים שלומדים בישיבת ר"ע ורבי ישמעאל... וגם הוא סבור שדם פסח בשפיכה, אבל סבא נזהר בשום אופן שלא לנסות לשכנע את הנכדים מישיבת רבי יוסי הגלילי... יש לכם ב"ה רבה כ"כ גדול... שכן דעתו... ואתם צריכים לדבוק בדרך של רבכם ובכל מחיר...

סבא אירגן מהר מהר כבש נוסף בשביל הקרבן פסח הנוסף... אבל הפעם בדיוק ההיפך... הוא חיפש את הכבש הכי צנוע שיכול להיות... כבש שהוא לא רק בן שנה... אלא הוא בן חודש וחצי... כי לבנתיים יש לו רק עשרה נכדים בלבד שנמצאים בישיבת רבי יוסי הגלילי... וקרבן פסח אחד ל-10 אנשים זה להזמין כמו דינו לאו ד"לא תתורו..." לכן צריך לחפש כבש כמה שיותר צנוע... שכמות הבשר שלו תהיה מינימלית... ב"ה נמצא הקרבן פסח... בצידי הסלון של בית הארחה הובא מציצת ברוחן חזק!!! 65 נפשות מהמשפחה אכלו קרבן פסח שנשפך דמו יחד עם סבא... ויחד עם הנכדים מישיבת ר"ע ושיתוב רבי ישמעאל... ועוד 10 נפשות מישיבת ר' יוסי הגלילי אכלו בפני עצמם את הקרבן פסח שנזרק דמו כדעת רבם ר' יוסי הגלילי... המשפחה התאחדה שוב בגג!!! לאמירת הלל הגדול ברוב עם... ולאחמ"כ שירת חסל סידור פסח כהלכתו!!! כל אחד ורבו הוא... ככל משפטו וסידורו...

סבא אירגן מהר מהר כבש נוסף בשביל הקרבן פסח הנוסף... אבל הפעם בדיוק ההיפך... הוא חיפש את הכבש הכי צנוע שיכול להיות... כבש שהוא לא רק בן שנה... אלא הוא בן חודש וחצי... כי לבנתיים יש לו רק עשרה נכדים בלבד שנמצאים בישיבת רבי יוסי הגלילי... וקרבן פסח אחד ל-10 אנשים זה להזמין כמו דינו לאו ד"לא תתורו..." לכן צריך לחפש כבש כמה שיותר צנוע... שכמות הבשר שלו תהיה מינימלית... ב"ה נמצא הקרבן פסח... בצידי הסלון של בית הארחה הובא מציצת ברוחן חזק!!! 65 נפשות מהמשפחה אכלו קרבן פסח שנשפך דמו יחד עם סבא... ויחד עם הנכדים מישיבת ר"ע ושיתוב רבי ישמעאל... ועוד 10 נפשות מישיבת ר' יוסי הגלילי אכלו בפני עצמם את הקרבן פסח שנזרק דמו כדעת רבם ר' יוסי הגלילי... המשפחה התאחדה שוב בגג!!! לאמירת הלל הגדול ברוב עם... ולאחמ"כ שירת חסל סידור פסח כהלכתו!!! כל אחד ורבו הוא... ככל משפטו וסידורו...

נקודה למחשבה:

אמנם אנחנו מאוד אוהבים להסתובב בישיבת בין הזמנים ולראות את הבני עליה שיושבים ולומדים ושקועים בלימוד... ויש מעלה גדולה לתרום בעין טובה למען החוקת התלמידים שזו הצדקה הכי מעולה... אבל מותר לנו לדעת שיש גם בחורים טובים ושמנים שלפי מסבסבם הרבי בבין הזמנים הם צריכים לעבוד!! למה?? כמה... אם זה בגלל שהם צריכים כסף... או שזה בשביל להוציא את המרץ... והכי הכי: **בתור תעסוקה!!!** ולכן מצויה גדולה על אנ"ש החרדים לדבר ה' להעסיק ולפרנס בחור ישיבה בימים שלפני פסח!!! סו"ס ברור עדיף שהוא ימצא את העבודה בבתי השמורים והקיים שלנו... מאשר ב... לך תדע איפה יתנו לו לעבוד... (חזן מזה כפי שהוכרתי בחור ישיבה בדורנו צריך כסף... האמת היא שזה היה בשבילי חידוש... אבל כנראה שהדור שלנו מפונק... אל תשכח שצילחת צילונט בדור שלי עלתה 18 וזה היה רשות!! ואילו היום זה עולה ארבעים ושמונה כחובה!!!)

אבל!!! כאן חשוב לשים לב לעשות מוכרת:

מגיע אברך ורואה בחור ישיבה עדין נפש שמוכן להתבנות ולעבוד קשה ולצבוע קירות ובתים... ולבו נכמר... אותו אברך מחליט לצ'פר אותו... ובמקום לתת לו 50 שקל לשעה... פתאום הוא דוחף לו מאתיים שקל בהפתעה... שיהיה לך... **צריך לדעת שלא בטוח שזה חסד!!!** אתה אולי מצידיך רואה את העיניים שלו קורנות מאושר וכולך מתמלא בתחושת סיפוק... **אבל לא!!! זה לא חכמה!!! קח בחשבון שאתה מייך לו!!!** סו"ס מדובר פה בכחור ישיבה שהוא לא באמת מכיר את השוק האכזרי... אין לו מספק הודמיונות לקלוט עד כמה שאנשים עובדים קשה על כסף... ואם בפעמים היחידות שהוא כבר כן עבד... בדיוק אז חפפת לו סכום כסף חסר פרופורציה ביחס למה שהוא עשה... **אז ממה נפשך דפקת לו את הראש!!!**

במקרה הטוב כבר מחר בבוקר תגיעה האכזבה כי הוא ילך לעבוד אצל מישהו קצת פחות נחמד ממך והעבודה תהיה יותר קשה והתגמול יהיה הרבה פחות... **הנה עוד במקרה הטוב!!! כי במקרה הגרוע** הוא יישאר עם הטעם המתוק מהסכומי כסף הנדיבים שתרעפת עלי... הוא חוזר לישיבה עם המשוגשים שהענקת לו בכסף... ובראש שלו נצרב שלצאת לעבוד זה לא רע!!! כי תראה ממנו... עובדים קצת ומקבלים הרבה... ואז גם כשהוא ישיבה הוא כל הזמן פויל לכיוון הפרנסאלך בעקבות הרושם שהוא קיבל ממך... ומי מדבר על התופעה המוכרת של אותו בחור שידו קלה על ההדק לקחת הלוואות... ואז כששואלים אותו: ר' י"ד... מאיפה אתה מחזיר? הוא עונה בבטחון עצמי: מה בעדיה... אני עובד שעתיים ומקבל מאתיים שקל... תוך זמנים אני עושה 1800 שקל... מישהו מכיר את התחזיות האופטימיות האלו? מאיפה החישובים האלו הגיוניים האלו נכנסים לראש של בחור צעיר?? מאישה מאוד טוב ורחמן כמורך שרצה לתגמול בחור ישיבה עם כל הלב ופשוט המניס לו לראש שעושים כסף בקלות!!! וזה לא מטיב איתו!!! את ההלוואה של ארבעת אלפים שקל שאח"כ הוא יצטרך לשלם... הוא כבר לא יקבל ממך... הוא יצטרך לטחון בריחיים של יד של המצות של שנה הבאה...

בקיצור: היסוד הנצחי: **לפנך זה לא חכמה!!!** פינוק זה לתת לבן אדם סולם שיטפס לבוידם... ואז לקחת לו את הסולם... והוא נשאר שם תקוע!!! אתה פנקת אותו והלכת... והוא נשאר תקוע עם הפינוק שלך ומתקשה לבלוע את הגלולה ולעכל את העובדה שזה לא תמיד הולך ככה...

בני'ל ביחס לישיבות בין הזמנים שמשלמים יותר מידי הרבה כסף לבחורים... תדעו לכם שזה לא מצוה!!! (לא הייתי נסחף ואומר שזה אפילו נאה בעיניהם) וההלו... תחשוב צעד אחד קדימה... כעת בין הזמנים ואתה משלם סכום יותר מידי גדול... אל תשכח שעוד פחות מחודש הצדיקל שלנו חוזר לישיבה ושמ לא ישלמו לנו!!! וזה שלא ישלמו לו זו עוד הבעיה הקטנה... כי אל תשכח שהרבה פעמים הוא!!! הוא יצטרך לשלם ולהקריב... בחיי השגרה בישיבה יש תקופות קשות שבשביל ללמוד צריך להתאמץ ולהקריב ולשלם מחיר כדי לזכות לשבת וללמוד... ומי שהכניסו לו לראש שמשלמים לו על הלימוד... אז בבת אחת להפוך את הראש ולהבין שכעת הוא צריך לשלם והוא צריך להקריב זה סוויץ יותר מידי קשה... ואז כולם עומדים ושואלים: מה קרה לבחורי ישיבות שהם כאלו מפונקים?? והתשובה היא: שהם בכלל לא מפונקים!!! הכל מתחיל בראש!!! ברגע שהכנסת לו יותר מידי לראש שמגיע לו על זה שהוא לומד!!! מאוד מאוד קשה אח"כ לעשות את הסוויץ ולהבין שההיפך הגמור!!! אני צריך להקריב ולשלם בשביל זה... או אמנם מקובל לשלם על לימוד בבין הזמנים ונוהגים לשלם וכל זמן שזו הנורמה או בסיידי... אבל לכל הפחות אל תשדרג את זה... אל תוסיף... דיי! מספיק... אם אתה רוצה... תביא ערכת קפה מושקעת... תביא עוגות עסיסיות... זה לא סתירה שאששרים ישראל שצריך להגיד להם: איש אל יבא עוד נדבה... עם ישראל שכ"כ רוצים לשפוך אהבה ולהתבטא מול עמלי תורה...

מעורר איזושהי פאניקה... אוי... מה יהיה איתי... האם אני אזכה להסתופף בתוך עויילם הישיבית או לא... האם אני יזכה להישאר למחנה ישראל או שיפלוט אותי הענן מחוץ לג' מחנות?

ובעוד חודשיים הבחור הזה יהיה שבור ורצוף... ועל מה?? **על כלום!!!** תשמע לי... על כככלום!!! נטו על ססמאות... רוצה לשמוע בדיחה??

יום אחד אני שומע איזה שיר מזעזע... בום בום בום... שאלתי איזה בחור: מה זה ה'קורדייקוס' הזה? הוא עונה לי: **זה מה שהולך היום בעויילם הישיבית**. אמרתי לו: חוצפה שכזו!!! עויילם הישיבית זה אני!!! אני הוא נשיא מועצת עולם הישיבות... מידי שבוע יש פה התכנסות של מועצת הבחורים אצלי בבית ושם מתקבלות הכרעות הרות גורל... איזה שירים שומעים ואיזה מותג קונים... ולא שאלו אותי על השיר הזה...

יש לציין שהוא הבין מממציון מה אמרתי לו!!! מה פירוש "זה מה שהולך בעויילם הישיבית"? מי זה האיש הזה שנקרא עויילם הישיבית? מי קובע את התכנים?? ואיפה המשרדים של העויילם הישיבית הזה ששם נחרץ גורלם של ישיבות שלמות ושירים ומותגים וקליפים ושאר ירקו??

אלא מאי??? אני אגיד לך בדיוק איך זה קורה... המשועמם התורן החליט לעשן סיגריה אלקטרונית... ובטחון עצמי זה הדבר היחיד שיש לו וכששאלו אותו: קורח שפקח היה מה ראה לשטות זו? הוא ענה בבטחון עצמי: זה מה שהולך בעולם הישיבית!!! וזה... ככה זה נכנס... אותו סיפור עם סוף זמן... מי הוא אותו גדול הדור שמכריז על התחלתו של סוף זמן? אני אגיד לך מ... הבטלן הסדרתי של הישיבה... יום אחד נשבר לו... והוא התחיל לקום באחד עשרה בבוקר... ותכל'ס... זה לא נעים... סו"ס הוא מרגיש שלא מן הישוב... מה הוא יעשה?? הוא פיהק פיהוק גדול והכריז: זהו... סוף זמן בעולם הישיבית!!! וזהו!!! ממרומי המיטה התקבלה החלטה מאת דוברות עולם הישיבית שכעת סוף זמן...

תצחק... אבל שם מתקבלים ההחלטות!!!! כן... בדיוק כמו שבעיתונות ובתקשורת ישבים קבוצת עיתונאים ומחליטים בשביל הציבור... ומכניסים לציבור לתוך הפה מה הנושאים שאנחנו החלטנו שבשילכם שאמור להסעיר אתכם... אותו דבר בכל נושא ועניין... מגיע איזה עז פנים אחד שהכשרון היחיד שיש לו זה בטחון עצמי וקול קצת בס וחזק והוא מכריז: ככה זה!!! זה העם!!! קרע בעם!! זה עולם התורה!!! ככה זה בעויילם הישיבית... היהדות החרדית... אז פעם זה זמר להטוטן שמכניס כל מיני שירים שזה מה שהולך בעולם הישיבית... ופעם זה רשם שמחליט לדרג את טיב הישיבות לפי המשכורות שהוא מקבל... וכעת הגיע תורו של אז נדברו!!! הגיע הזמן שגם אז נדברו יקבל בטחון עצמי!!!

והנה... הגיע רגע ההתגלות... ובכן: רבותי: היהדות החרדית מתלכדת כולה... (מהראש שלי ועד הרגליים)... ויוצאת בקריאה לכל אחינו שבארץ ובתפוצות... אנא!!! תבינו שאין הדבר תלוי אלא ביי!!! היהדות החרדית מתחילה בי נגמרת בי ומה שה' רוצה זה מה שאני אעשה... ומה שאני עושה זה דבר היהדות הנאמנה!!! ובחור יקר: אם רצונו יתברך יהיה שאתה תלך לישיבה פחות מפורסמת... תדע לך שעולם הישיבות כולו בחר ללמוד בלישיבה הזו!!! אתה מרגיש דפוק שאתה מחוץ לעויילם הישיבות?? אני אומר לך עם יד על הלב בתור הדובר של עויילם הישיבית... מכאן ואילך אני ממנה אותך להיות אתה בעצמך עויילם הישיבית... ואל תזלזל... זה אולי נשמע לך בדיחה כי זה באמת מגוחך... אבל האמת היא שזה ממש רציני!!! כי היות ובאמת באמת אין כזה מושג עויילם הישיבות וגם אין מושג של עויילם התייירה... אז מה כן יש?? יש אותי ויש אותך!! ואם אני אבין את גדול שליחותי אני הוא עולם התורה... ואם אתה תאמין בגודל שליחותך... אני אומר לך עם יד על הלב... אין כמעט שום נפ"מ איפה תלך ללמוד... הכל מתחיל בך... האם אתה מבין שאתה בעצמך עויילם הישיבית... או שאתה עדיין חושב שיש איזשהו עולם ישיבות שאתה מחוץ אליו... עזוב... צא מזה...

הגיע הזמן לנפץ את כל הססמאות האלו... בינינו לבין עצמנו לפטר את כל אלו שהכתירו את עצמם להיות הדוברים של העם ושל היהדות... ולהבין שמה שרצון ה' זה מה שצריך לעשות!!! וזה עולם התורה וזה היהדות החרדית... וזה במילים אחרות: ולא יבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת ה'... אם מישהו לועג עליך בעבודת ה'... בדרך כלל הוא לועג בשם משהו... בשם החברה... בשם המערכת... בשם הציבור החרדי ובהוא הוא נותן לך תחושה שאתה חריג בנוף ויצאת מהתמונה...

כל מה שנותן לך זה פשוט להבין שאין ציבור חרדי, ואין יהדות חרדית ואין עולם הישיבות... ואז לא נותר לך אלא לומר לו ובעיקר לומר לעצמך: אני הוא הציבור החרדי!!! אני הוא היהדות החרדית!!

ואני אומר לך שככה זה ולגמרי ככה זה... אני ממליץ לך ולו בשביל התרגול... כל פעם שאתה עושה משהו בעבודת ה' שזה מה שנכון לעשות ותכל'ס זה לא פופולרי... תשנן לעצמך: עולם התורה קידשו שם שמים בהקפדתם על צניעות... היהדות הנאמנה החליטה בשיקול דעתה לעשות את מה שנכון לילדים שלה ולא מה שהחברה דורשת וכו' וכו'... ותאמין לי שזה המשפט הכי נכון שנאמר אי פעם בשם היהדות החרדית... ואם את זה הוצאתי מהקרע שבעם... אז אולי בזכות הקרע הזה יתאחו כמה יהודים שיפסיקו לחשוש מהצל של עצמם ולא יחושו לכל מיני ססמאות מערכתיות שמאיימות עליהם...

פסקת ההתגברות והעזות!!!

כבר תקופה ממושכת שהרוחות כאן בארץ ישראל מאוד סוערות סביב הנושא של הרפורמה המשפטית... פסקת ההתגברות... וכל שום וחניכה דאית ליה... ובימים אלו ישנו משפט שחוזר על עצמו... **העם!!! קרע בעם**... פילוג **בעם**... מתווה **העם**... בקיצור: נוצר קרע מעמיק שמפלט וקורע את העם... חלק בעד וחלק בנגד... ויש כאלו שמאוד מוטרים מזה.

אבל תרשה לי להעיר את תשומת לבך: דווקא בימים אלו שכולם מדברים על שני צדדים בעם... דווקא כעת מתחדד לי בייתר שאת שיש גם צד שלישי בעם!! נניח 25% מהעם בעד הרפורמה... ועוד 25% נגד הרפורמה... אבל כמדומני שיש עוד 50% נוספים בעם שאף אחד לא שם לב אליהם...

אתה יודע מי זה החמישים אחוז אלו?? זה המון המון אזרחים בודדים שיש להם את החיים שלהם ואת הטרדות האישיות שלהם ואת העשירי לחודש שלהם... והמכנה המשותף בין כל האנשים האלו שלא מעניין אותם לא ימין ולא שמאל... ומשום מה בעיתון ובתקשורת אין להם שום יצוג!!!

התקשורת מצידה מציגה את הנתונים כאילו כל העם כאיש אחד עסוקים בנושאים הפוליטיים הבעריים... ויש קרע בעם... ומתווה העם... מצטער מאוד... דבר אחד ברור לי: שמי שסובל מכאבי גב... אם יש כבר משהו שמעניין אותו... זה לא ימין או שמאל... אלא על איזה צד לתפוס תנוחה... האם על צד ימין או על צד שמאל... ולא צריך להגיע עד אליו... הנתח המשמעותי ביותר בעם זה הסוג הנורמלי של האנשים שהחיים שלהם מספיק מאתגרים והם עסוקים בעצמם...

האמת היא שתמיד חשבתי ככה... תמיד חשדתי שיש נתק בין העם האמיתי לבין העיתונות והתקשורת שהכתירו את עצמם לדוברי העם... אבל לאחרונה הנקודה הזו התחדדה בייתר שאת... כי לאחרונה שמתי לב שזה נהיה קיצוני... כשאני מדבר עם אנשים... יש כאלו שאי אפשר לדבר איתם על משהו אחר!!! אני שואל אותו בספונטיות מה נשמע... הוא בטוח שאני מתכוין לשאול מה נשמע עם הרפורמה המשפטית... וכשאני עונה לו שאני לא בנושא... הוא בטוח שאני משחק אותה כאילו אני עילוי כזה שמנותק מהמציאות... ואתה יודע מה... גם ההיפך... לפני שבועיים הזמינו אותי לדבר אצל מתקרבים... אמרו לי: תדבר על הנושאים הבעריים... כאן אפילו אני הבנתי שמסתמא מתכוונים לנושא המשפטי וכו'... דקה בלבד לפני שהתחלתי לדבר רציתי רק לוודא... כשאמרתי 'הנושאים הבעריים' התכוונתם לרפורמה המשפטית??

הבן אדם הסתכל עלי בתמהון... מה פתאום... התכוונתי לפיגוע הנוראי שהיה ברמות ששני ילדים ואברך צעיר נהרג... צדיק ורע לו וכו'...

ואז קלטתי שגם אני נפלתי בפח של התקשורת!!!

גם כשמדברים איתי על רפורמה משפטית שזו בהחלט מהותי והסטורי... וגם כשיש יום יום הפגנות בתל אביב... בסופו של יום כשמדברים על העם!!! קח בחשבון שאם משהו שבאמת מסעיר את העם זה שני ילדים שנרצחו ברמות... ואלמנה צעירה שצריכה חליצה... כי אל תשכח שהעם זה מיליונים של אנשים פרטיים וממילא מעניין אותם דברים פרטיים... מעניין אותם כאב של אם שכולה הרבה יותר מהיוע"מ"ש לממשלה...

עד כאן דברים בטלים... כעת כלפי מה הדברים אמורים???

מילא יש קרע בעם... מילא מתווה העם... מילא הפגנות... אימים... כל זה לא קשור אלינו... העיקר שיניחו אותנו לנפשנו... (אגב: זה לא סתירה שבאמת קורה פה משהו מאוד גדול... יש פה בחיה ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים... אבל אני עכשיו לא מדבר על הנושא... אני מדבר עכשיו על העם!!! העם הקרוע)... דא עקא שתופעת הניתוק הזו קיימת עמוק עמוק גם בציבור החרדי שלנו!!! וגם זו תופעה שצוברת תאוצה לאחרונה... אם שמת לב היום כל מי שרוצה היום לעשות פרסומת עוצמתית... המילים הראשונות שלו זה: **עולם התורה!!!** עולם התורה רוכשים בהמוניהם את התנורים החדשים של חברת... היהדות החרדית מתלכדת לקנות את הכובעים שלו... כל איזה שדרן בקו נייטס או מוכר חולצות קאסטרו מתחיל לייצג את עולם התורה ועולם הישיבות... ותקשיב... זה עובד!!

ושלא תבין: אני לא בא בטענות לחנות מזגנים של עולם התורה... כי אתה מבין לבד שזה לא התחיל מהם!!! זה התחיל מכל מיני דמויות שהכתירו את עצמם להיות דוברי היהדות החרדית ועולם התורה... ואתה יודע מה... גם איתם אין לי בעיה!! אבל תרשה גם לי לייצג את היהדות הנאמנה... לא יתכן שאני ארגיש לא נוח לעשות מה שה' באמת רוצה שאני אעשה... בגלל שיש מישהו שהחליט אחרת מרצון ה' בשביל עולם התורה... לא יתכן שאני אעשה רצון ה' ואני ארגיש לא בעניינים כי "עולם התורה" החליט לעשות משהו אחר... או שהוא יפסיק להיות הדובר של עולם התורה... או שגם אני אלמד להשתמש בססמאות האלו...

תבין: בדיוק כמו שכעת יש הרבה אנשים במדינת ישראל שהם בלחץ בגלל הקרע בעם ומי יודע לאן זה יתפתח... ותסכים איתי ש-אם הייתי יכול להרגיע אותם... ההלו... תרגעו... הכל בסדר... נכון שיש ויכוח... ונכון שקורה פה משהו... ואפילו משהו רציני... אבל העם ממשיך להיות שפוי וחי את החיים שלו... ותסכים איתי שזה היה משנה להם את כל התמונה.

על אותו משקל כאן: יש כאלו שלוקחים את הססמאות החלולות של היהדות החרדית ועויילם התורה יותר מידי קשה... וזה עולה להם במחיר יקר מאוד!!! אתן לך דוגמא אחת: כעת ישנם בחורים משיבה קטנה שהם בלחץ אטומי לאיזה ישיבה גדולה הם יתקבלו... ולמה?? כי אני רוצה ישיבה שמדורגת בשורה הראשונה ולא ישיבה בינונית... ובינינו: אני מבין אותו!!! סו"ס לגיטימי שבחור ירצה את הטופ שבטופ... אבל ההלו... השאלה היא: כמה לקחת את זה ללב?? איזה פרופורציות לעשות מזה? עד כמה להפוך את הנושא הזה לסוד הקיום??

רק מה?? למה הם באמת לוקחים את זה ללב?? היות ובישיבות יש כל היום שיח סביב איזשהו עב"ם שקוראים לו עויילם הישיבית... כאילו שיש כזה דבר... כעת זה באמת